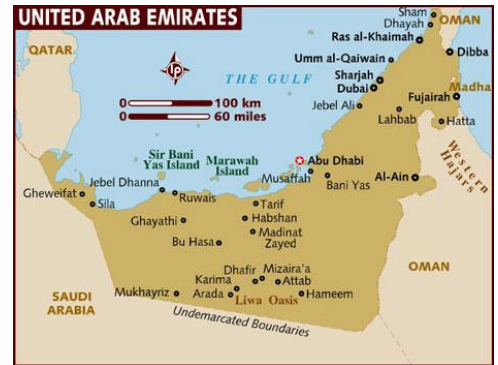

สหรัฐอาหรับเอมิเรตส์ (United Arab Emirates)

๑. ข้อมูลพื้นฐานโดยทั่วไป

เมืองหลวง	กรุงอาบูดาบี (Abu Dhabi)
ที่ตั้ง	ทิศเหนือเป็นทะเลอ่าวเปอร์เซียหรืออ่าวอาหรับ ทิศตะวันออกติดกับโอมานและอ่าวเปอร์เซีย บริเวณใกล้ช่องแคบฮอร์มุซ (Hormuz) และ บริเวณอ่าวโอมาน ทิศใต้และตะวันตกติดกับ โอมานและซาอุดีอาระเบีย
พื้นที่	83,600 ตารางกิโลเมตร
ภูมิอากาศ	ฤดูร้อน (พฤษภาคม-กันยายน) อุณหภูมิจะอยู่ระหว่าง 32-48 องศาเซลเซียส ฤดูหนาว (ตุลาคม-เมษายน) อุณหภูมิจะอยู่ระหว่าง 15-30 องศาเซลเซียส
ประชากร	6 ล้านคน (2560) เป็นชาวสหรัฐอาหรับเอมิเรตส์ร้อยละ 12 ชาวต่างชาติ ร้อยละ 88 ส่วนมากเป็นแรงงานจากอินเดีย ปากีสถาน อิหร่าน ฟิลิปปินส์ บังกลาเทศ และจากกลุ่ม ประเทศอาหรับด้วยกัน
อัตราการเกิด	15.1/1000 (2560)
อัตราการขยายตัวของประชากร	2.37% (2560)
ศาสนา	ศาสนาอิสลามร้อยละ 96 (สุหนี่ร้อยละ 80 ชีอะห์ ร้อยละ 16) ฮินดู คริสต์ และอื่น ๆ ร้อยละ 4
การปกครอง	สหพันธรัฐ ประกอบด้วยรัฐ 7 รัฐ ปกครองโดยประธานาธิบดีซึ่ง เลือจากเจ้าผู้ครองรัฐ แต่ละรัฐ การปกครองมีลักษณะเป็นราชาธิปไตย
ภาษา	ภาษาอาหรับเป็นภาษาราชการ ภาษาอังกฤษมีการใช้อย่างกว้างขวาง และภาษาฟาร์ซี (Farsi) มีการใช้ในหมู่ชาวอิหร่านที่พำนักอยู่ในสหรัฐอาหรับเอมิเรตส์
ประธานาธิบดี	เชค คาลิฟะห์ บิน ซายิด อัล นะห์ยาน (เจ้าผู้ครองรัฐอาบูดาบี) (H.H. Sheikh Khalifa bin Zayed Al Nahyan)
นายกรัฐมนตรี	เชค มุฮัมมัด บิน รอชิด อัล มักตูม (รอง ปธน.ยูเออี และเจ้าผู้ครองรัฐดูไบ) (H.H. Sheikh Mohammad bin Rashid Al Maktoum)
หน่วยเงินตรา	ดิแรห์ม (Dirham) 1 ดิแรห์มเท่ากับประมาณ 9.76 บาท (2558)
ผลิตภัณฑ์มวลรวมภายในประเทศ (GDP)	378.7 พันล้านเหรียญดอลลาร์สหรัฐ (2560)

GDP Per Capita	44,770 เหรียญดอลลาร์สหรัฐ (2557)	
GDP แยกตามภาคการผลิต	ภาคการเกษตร	0.9%
	ภาคอุตสาหกรรม	49.8%
	ภาคบริการ	49.2%
อัตราการเติบโตของค่า GDP	ร้อยละ 1.3	
อัตราการว่างงาน	ร้อยละ 3.6	
อัตราเงินเฟ้อ	ร้อยละ 2.1	

2. ข้อมูลด้านความสัมพันธ์ระหว่างประเทศ

ไทยและสหรัฐอาหรับเอมิเรตส์สถาปนาความสัมพันธ์ทางการทูตระหว่างกันเมื่อวันที่ 12 ธันวาคม 2518 โดยไทยเปิดสถานกงสุลใหญ่ ณ เมืองดูไบ เมื่อเดือนมกราคม 2535 และเปิดสถานเอกอัครราชทูต ณ กรุงอาบูดาบี เมื่อวันที่ 3 พฤศจิกายน 2537 ส่วนสหรัฐอาหรับเอมิเรตส์เปิดสถานเอกอัครราชทูตฯ ที่กรุงเทพฯ เมื่อเดือนเมษายน 2541

ไทยนำเข้าน้ำมันดิบจากสหรัฐอาหรับเอมิเรตส์เป็นอันดับหนึ่งจากกลุ่มประเทศตะวันออกกลาง และประเทศอื่น ๆ ในโลก โดยบริษัท ปตท. จำกัด (มหาชน) นำเข้าน้ำมันดิบจาก Abu Dhabi National Oil Company (ADNOC) มากเป็นอันดับหนึ่ง โดยมีสัญญาการซื้อขายน้ำมันแบบรัฐต่อรัฐ (G to G) ตั้งแต่ปี 2537 เป็นต้นมา โดยในปี 2554 ไทยนำเข้าน้ำมันดิบจากสหรัฐอาหรับเอมิเรตส์ประมาณ 280,000 บาร์เรลต่อวัน คิดเป็นมูลค่าประมาณ 11,400 ล้านดอลลาร์สหรัฐต่อปี (ประมาณการที่ราคาเฉลี่ย 110 ดอลลาร์สหรัฐต่อบาร์เรล) โดยตัวเลขเฉลี่ยล่าสุด ไทยนำเข้าน้ำมันดิบจากอาบูดาบีคิดเป็นร้อยละ 48 ของน้ำมันดิบนำเข้าจากตะวันออกกลาง และเป็นร้อยละ 35 ของน้ำมันดิบนำเข้าทั้งหมดจากทั่วโลก ทั้งนี้ เมื่อเดือนกุมภาพันธ์ 2552 บริษัท ปตท. จำกัด (มหาชน) ได้เปิดสำนักงาน PTT Group Dubai Office ที่เมืองดูไบ เพื่อเป็นศูนย์กลางการติดต่อเจรจาธุรกิจการค้าปิโตรเลียมและผลิตภัณฑ์ปิโตรเลียม รวมทั้งดำเนินโครงการต่าง ๆ ในตะวันออกกลาง

เมื่อวันที่ 25 กรกฎาคม 2550 สภาเทศบาลสหรัฐอาหรับเอมิเรตส์ได้มีมติรับรองตราฮาลาลของสำนักงานคณะกรรมการกลางอิสลามแห่งประเทศไทยในการรับรองโรงฆ่าไก่ที่ถูกต้องตามหลักศาสนาและโรงงานแปรรูปเนื้อไก่ในประเทศไทย ซึ่งมีติดังกล่าวส่งผลให้ประเทศไทยสามารถส่งออกไก่ต้มสุกฮาลาลไปยังสหรัฐอาหรับเอมิเรตส์ได้ และมีมติรับรองดังกล่าวเป็นการเปิดโอกาสสำหรับสินค้าฮาลาลไทยในตะวันออกกลาง เนื่องจากสหรัฐอาหรับเอมิเรตส์เป็นศูนย์กลางส่งออกต่อฮาลาลที่สำคัญที่สุดในภูมิภาคไปยังประเทศอื่น ๆ ในตะวันออกกลาง แอฟริกา และกลุ่มประเทศเครือรัฐเอกราช (Commonwealth of Independent States – CIS)

3. ข้อมูลด้านเศรษฐกิจ

สหรัฐอาหรับเอมิเรตส์เป็นประเทศที่ร่ำรวยด้วยทรัพยากรพลังงาน เป็นหนึ่งในประเทศที่มีอัตราการเจริญเติบโตทางเศรษฐกิจสูงสุดในภูมิภาค และ อยู่ในกลุ่มประเทศที่มีความก้าวหน้าในการพัฒนาเศรษฐกิจมากที่สุดของโลกโดยการจัดลำดับของ World Economic Forum มีกองทุนความมั่งคั่งแห่งชาติ (Sovereign Wealth Fund) ที่มีขนาดใหญ่อันดับที่ 1 ของโลก คือ Abu Dhabi Investment Authority (ADIA) ประมาณกว่า 627 พันล้านดอลลาร์สหรัฐ มีน้ำมันดิบสำรองร้อยละ 8.3 ของโลก รายได้จากการส่งออกน้ำมันคิดเป็นร้อยละ 30 ของผลิตภัณฑ์มวลรวมในประเทศ และมีก๊าซธรรมชาติสำรองเป็นลำดับที่ 7 ของโลก (ร้อยละ 3.3) สภาพที่ตั้งอยู่ระหว่างภูมิภาคเอเชีย ยุโรป และแอฟริกาจึงเป็นปัจจัยสำคัญที่ทำให้สหรัฐอาหรับเอมิเรตส์ โดยเฉพาะรัฐดูไบเป็นศูนย์กลางการค้าในตะวันออกกลางและเป็นแหล่งขนถ่ายและส่งต่อสินค้า ไปยังประเทศอื่น ๆ ในภูมิภาค เช่น อิหร่าน รวมทั้งส่งออกไปยังตลาดนอกภูมิภาค ได้แก่ แอฟริกา เอเชียกลาง และยุโรป ปัจจุบันมีท่าเรือ 9 แห่ง (รัฐละ 1 แห่ง) ยกเว้นรัฐดูไบและรัฐอาบูดาบีมีรัฐละ 2 แห่ง ท่าเรือทั้งหมดรองรับสินค้าประมาณ 30 ล้านตันต่อปี (ไม่รวมน้ำมันดิบ)

รายได้หลักของสหรัฐอาหรับเอมิเรตส์ขึ้นอยู่กับน้ำมันปิโตรเลียมและก๊าซธรรมชาติเป็นหลัก ขณะเดียวกันก็สามารถสร้างรายได้จากการพัฒนาธุรกิจภาคที่ไม่ใช่น้ำมันอย่างรวดเร็ว ดังนั้น รัฐบาลปัจจุบันจึงให้ความสำคัญกับนโยบายการพัฒนาเพื่อขยายฐานทางเศรษฐกิจ (diversification) เพื่อเพิ่มรายได้โดยไม่ต้องพึ่งรายได้จากน้ำมันเพียงอย่างเดียว และพยายามส่งเสริมการค้าการลงทุน รวมทั้งสนับสนุนให้ต่างชาติ เข้ามาลงทุนในเขตเศรษฐกิจเสรี (Economic Free Zone) ทั้งในรูปการลงทุนในอุตสาหกรรมการผลิต และการใช้สหรัฐอาหรับเอมิเรตส์เป็นฐานการกระจายสินค้า

รายได้จากรัฐอาบูดาบีคิดเป็นมูลค่ามากกว่าครึ่งหนึ่งของผลิตภัณฑ์มวลรวมในประเทศ โดยมี Abu Dhabi Investment Authority รับผิดชอบการลงทุนรายได้จากการขายน้ำมันและก๊าซ ยุทธศาสตร์ของรัฐอาบูดาบีเน้นการพัฒนาด้านอุตสาหกรรม โดยเฉพาะเคมีภัณฑ์อุตสาหกรรมปลายน้ำ (downstream) ของกระบวนการผลิตน้ำมัน และอุตสาหกรรมกลั่นปิโตรเลียม หน่วยงานดูแลการลงทุนในต่างประเทศของรัฐเน้นเลือกการลงทุนในโครงการที่ก่อผลโดยตรงต่อการพัฒนาเศรษฐกิจของประเทศ โดยเฉพาะการลงทุนร่วมกับบริษัทต่างชาติในโครงการที่มีอยู่ในสหรัฐอาหรับเอมิเรตส์ อนึ่ง ผู้นำรัฐรุ่นใหม่มีการริเริ่มโครงการเศรษฐกิจใหม่ ๆ และสนับสนุนเพื่อสร้างให้รัฐเป็นศูนย์กลางการท่องเที่ยวเชิงวัฒนธรรมและศูนย์กลางการศึกษา อาทิ มีโครงการสร้างสาขาของพิพิธภัณฑ์ลูฟว์ของฝรั่งเศส เป็นต้น

การพัฒนาของรัฐดูไบนับจากทศวรรษที่ 1980 (ปี 2523 - 2533) เป็นช่วงเปลี่ยนผ่านที่มีการพัฒนาอย่างรวดเร็วมาก โดยเฉพาะการทำให้ดูไบเป็นศูนย์กลางคมนาคมทั้งทางทะเลและทางอากาศ การเป็นศูนย์กลางการค้าและการส่งออกต่อ มูลค่าผลิตภัณฑ์มวลรวมประชาชาติของรัฐดูไบคิดเป็นสัดส่วนประมาณ ร้อยละ 32 ของผลิตภัณฑ์มวลรวมในประเทศ นอกจากนี้ ดูไบยังเป็นศูนย์กลางการเงินโดยมีเงินทุนจำนวนมากไหลเข้าไปในภาคอสังหาริมทรัพย์และสถาบันการเงิน ดังจะเห็นได้จากการที่ ดูไบเปิดตลาดหุ้น ในปี 2547 และสามารถเป็นศูนย์กลางทางการเงินได้ในเวลาเพียง 5 ปี ตลาดหุ้นดูไบถือหุ้นในตลาดหุ้นลอนดอนและใน

NASDAQ และการที่มีเงินไหลเข้ามาจำนวนมากจึงนำไปลงทุนพัฒนาอสังหาริมทรัพย์และลงทุนในต่างประเทศ เมื่อเกิดวิกฤติเศรษฐกิจในสหรัฐอเมริกาในปี 2551 เศรษฐกิจดูไบก็ได้รับผลกระทบเป็นลูกโซ่นำไปสู่วิกฤติ ดูไบ เวิลด์ (Dubai World) (กลุ่มบริษัทที่รวมบริษัทขนาดใหญ่ต่าง ๆ ที่รัฐเป็นเจ้าของเข้าด้วยกัน) ในปี 2552 ทำให้โครงการก่อสร้างต่าง ๆ ที่ยังไม่แล้วเสร็จกว่าร้อยละ 40 ต้องหยุดชะงักไป โครงการอสังหาริมทรัพย์ ถึง 400 โครงการ มูลค่าประมาณ 300 พันล้านดอลลาร์สหรัฐยังขายไม่ได้ นอกจากนี้ การลงทุนของดูไบใน ต่างประเทศก็ต้องชะงักลง โดยดูไบ เวิลด์มีหนี้สินทั้งสิ้น 59,000 ล้านดอลลาร์สหรัฐ จากหนี้สินทั้งหมดของรัฐ ดูไบรวม 80,000 ล้านดอลลาร์สหรัฐ ทั้งนี้ เมื่อเดือนกันยายน 2553 เจ้าหนี้ร้อยละ 99 ของดูไบเวิลด์ ได้ ยินยอมที่จะปรับโครงสร้างหนี้จำนวน 24.9 ล้านดอลลาร์สหรัฐ ซึ่งดูไบ เวิลด์ จะแบ่งชำระหนี้ได้ในระยะเวลา 5-8 ปี โดยการปรับโครงสร้างหนี้ดังกล่าวถือว่าเป็นสัญญาณที่ดีสำหรับนักลงทุนและตลาดการลงทุน และทำให้ บริษัทสามารถดำเนินโครงการต่าง ๆ ต่อไปได้ โดยเฉพาะธุรกิจอสังหาริมทรัพย์

นับตั้งแต่ก่อตั้งประเทศ รัฐอาบูดาบีและรัฐดูไบมีการแข่งขันกัน อยู่ในที่และมีการต่อรองการอยู่ ร่วมกันมาโดยตลอด ความสำคัญของอาบูดาบีเกิดจากการมีพื้นที่ใหญ่ที่สุดและครอบคลุมแหล่งน้ำมันร้อยละ 94 แหล่งก๊าซธรรมชาติร้อยละ 93 และการเป็นรัฐผู้สนับสนุนงบประมาณของสหพันธรัฐเป็นสัดส่วนสูงสุด ขณะที่ดูไบมีการผลิตน้ำมันประมาณร้อยละ 6 มีฐานะเป็นศูนย์กลางด้านต่าง ๆ รวมทั้งการประชุม การจัดการ แข่งขันกีฬา และมีโครงการลงทุนขนาดใหญ่ เช่น ดูไบ เวิลด์ และเจ้าผู้ครองรัฐซึ่งมีตำแหน่งเป็น นายกรัฐมนตรี ในฐานะหัวหน้าฝ่ายบริหารได้เข้าไปมีบทบาทดำเนินการต่าง ๆ ในระดับประเทศ อย่างไรก็ตาม ผู้นำรุ่นที่สอง ของประเทศเห็นว่า บทบาทที่ชัดเจนว่าอาบูดาบีเป็นเมืองหลวงและดูไบเป็นเมืองพาณิชย์เริ่มชัดเจนน้อยลง โดยผู้นำของรัฐทั้งสองตระหนักว่าจำเป็นที่จะต้องร่วมมือกันเพื่อความอยู่รอดของทั้งสองฝ่าย ทั้งนี้ เมื่อรัฐดูไบ ประสบภาวะวิกฤติเศรษฐกิจ ธนาคารแห่งรัฐอาบูดาบีและธนาคารกลางยูเออีเข้าไปมีบทบาทสำคัญในการ ประคับประคองเศรษฐกิจของดูไบโดยการช่วยเหลือด้านการเงิน การเข้าถือหุ้นและซื้อกิจการของรัฐดูไบ ทำให้ ปัจจุบันนี้รัฐอาบูดาบีมีอิทธิพลและอำนาจในการต่อรองกับรัฐดูไบเพิ่มขึ้นเป็นอย่างมาก

ล่าสุดสหรัฐอาหรับเอมิเรตส์มีโครงการก่อสร้างเมืองเศรษฐกิจใหม่ (New Economic City – NEC) เรียกว่าโครงการ Masdar City ที่รัฐอาบูดาบี มีมูลค่า 15,000 ล้านดอลลาร์สหรัฐ ออกแบบตามความต้องการของ บริษัทข้ามชาติที่มาร่วมลงทุน โดยนำเงินรายได้มหาศาลจากการส่งออกน้ำมันดิบมาใช้ในการ พัฒนา และจะเป็นแหล่งทดลองนวัตกรรมใหม่ ๆ ในภาคพลังงานหมุนเวียน เช่น การใช้แสงอาทิตย์ในการผลิต พลังงานไฟฟ้า และการกลั่นน้ำทะเล เป็นต้น นอกจากนั้น ระหว่างการเยือนสหรัฐอาหรับเอมิเรตส์ของนายบัน คี มูน เลขาธิการสหประชาชาติ ก็ได้มีการลงนามความตกลงระหว่างองค์การสหประชาชาติกับ Dubai Supreme Energy Council ซึ่งความตกลงดังกล่าวจะนำไปสู่การก่อตั้ง Dubai Excellence Centre for Carbon Control โดยศูนย์ดังกล่าวจะเป็นแห่งแรกของประเทศ นอกจากนี้ ยังมีโครงการก่อสร้างโรงงาน ผลิต พลังงานนิวเคลียร์ 4 โรง มูลค่า 20,000 ล้านดอลลาร์สหรัฐ ซึ่งบริษัทของเกาหลีใต้ (Korea Electric Power Corporation – Kepco) ได้รับประมูลสร้างโรงงานดังกล่าว

สหรัฐอาหรับเอมิเรตส์เป็นสมาชิกในตลาดร่วมศุลกากร (Customs Union) ของคณะมนตรีความร่วมมือรัฐอ่าวอาหรับ (Gulf Cooperation Council-GCC) และได้มีการกำหนดให้เพิ่มภาษีศุลกากรสินค้า นำเข้าภายในกลุ่ม จากร้อยละ 4 เป็นร้อยละ 5 สำหรับสินค้าทั่วไปและไม่มีภาษีสำหรับสินค้าประเภทอาหาร

นอกจากนั้น ยังไม่มีการเก็บภาษีมูลค่าเพิ่ม ภาษีกำไรและภาษีรายได้ บุคคล และมีนโยบายให้สามารถนำเงินเข้า-ออกประเทศได้โดยเสรี ซึ่งเป็นปัจจัยสำคัญในการจูงใจให้ต่างชาติเข้ามาทำธุรกิจในสหรัฐอาหรับเอมิเรตส์มากขึ้น

ทรัพยากร	ปิโตรเลียม ก๊าซธรรมชาติ
อุตสาหกรรมหลัก	ปิโตรเลียม ประมง อะลูมิเนียม ซีเมนต์ ปูน การต่อ/ซ่อมเรือ
สินค้านำเข้าสำคัญ	เครื่องจักรกล อุปกรณ์การขนส่ง เคมีภัณฑ์ อาหาร
ประเทศนำเข้าสำคัญ	อินเดีย สหรัฐฯ จีน ญี่ปุ่น และเกาหลีใต้
สินค้าส่งออกสำคัญ	น้ำมันดิบ ก๊าซธรรมชาติ อัญมณี (re-export) พลาสติกและอะลูมิเนียม
ประเทศส่งออกสำคัญ	ญี่ปุ่น เกาหลีใต้ อินเดีย ไทย

4. ข้อมูลด้านการเกษตร

ผลผลิตทางการเกษตรที่สำคัญ : อินทผาลัม ฝัก แตงโม สัตว์ปีก ไข่ ผลิตภัณฑ์นม ปลา

ข้อมูลหน่วยงานกระทรวงเกษตรฯ สหรัฐอาหรับเอมิเรตส์

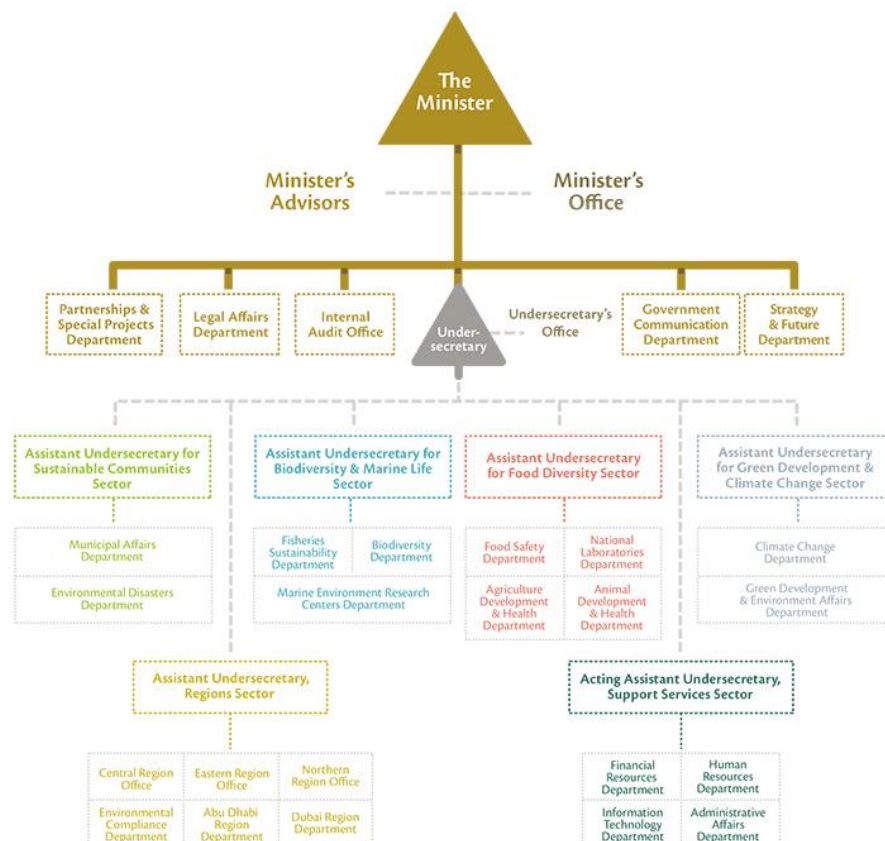
Ministry of Climate Change and Environment

(กระทรวงการเปลี่ยนแปลงสภาพภูมิอากาศและสิ่งแวดล้อม)

รัฐมนตรีว่าการกระทรวงการเปลี่ยนแปลงสภาพภูมิอากาศและสิ่งแวดล้อม:

H.E. Dr. Thani bin Ahmed Al Zeyoudi

โครงสร้างกระทรวงการเปลี่ยนแปลงสภาพภูมิอากาศและสิ่งแวดล้อม

การค้าระหว่างไทย-สหรัฐอาหรับเอมิเรตส์

มูลค่า : ล้านบาท

รายการ	2558	2559	2560 ม.ค.-ธ.ค.
มูลค่าการค้ารวม	380,327.2	312,871.4	362,241.1
การส่งออก	103,544.2	100,771.6	96,123.6
การนำเข้า	276,783.0	212,099.8	266,117.5
ดุลการค้ารวม	-173,238.8	-111,328.2	-169,993.9
มูลค่าการค้าสินค้าเกษตร	9,825.6	9,942.1	10,395.7
การส่งออก	8,737.7	8,547.2	9,091.3
การนำเข้า	1,087.9	1,394.9	1,304.4
ดุลการค้าสินค้าเกษตร	7,649.8	7,152.2	7,787.0

แหล่งข้อมูล : ศูนย์สารสนเทศการเกษตร

5. ข้อมูลส่วนราชการไทยในต่างประเทศ และสถานเอกอัครราชทูตในประเทศไทย

สถานเอกอัครราชทูต

ฝ่ายไทย

เอกอัครราชทูต ณ กรุงอาบูดาบี

เรือโท โกเมศ กมลนาวัน

สถานเอกอัครราชทูต ณ กรุงอาบูดาบี

Villa 65, Al Shumous Street, End of Dihan Street,

Street No.21, Al Zafranah Area, Near to Abu Dhabi General Headquarters,
the General Directorate of Central Operations, Traffic & Patrol Directorate,
Abu Dhabi

Tel. +971 2 557 6551 Fax. +971 2 557 6552

Email. thaiuah@emirates.net.ae

Website : <http://www.thaiembassy.org/abudhabi>

Office Hours Sunday – Thursday, 09.30 – 12.30 hrs. and 14.00 - 17.00 hrs

ฝ่ายสหรัฐอาหรับเอมิเรตส์ The Embassy of the United Arab Emirates

H.E. Mr. Saif Abdulla Mohammed Khalfan Alshamisi

CRC Tower, 29th Floor All Seasons Place

87/2 Wireless Road,

Phatumwan, Bangkok 10330

Tel: 0 2402 4000 Fax: 0 2402 4005

E-mail: bangkokemb@mofaic.gov.ae

.....

กลุ่มความร่วมมือกับต่างประเทศ 2

มีนาคม 2561